

spare i de gode Aar. Ja, det er, som om den store Bastian eller den lille Bastian, hvad jeg tror det ærede Medlem mere ligner, vilde komme med moralske Betragtninger til en Finansminister. Hvad skal det egentlig nytte til? Hvad man skal gøre i gode Aar, ligger jo ikke for i Øjeblikket, det maa man opsætte, til de gode Aar komme. Jeg tør ikke sige, at jeg er vis paa, jeg er Finansminister, naar de gode Aar komme, for saa bebrejder det ærede Medlem fra Æbeltoft mig min Letsindighed, men jeg tror, vi maa udskyde Betragtninger over, hvad vi skulle gøre i de gode Aar, til senere, og i Øjeblikket kun beskæftige os med, hvad vi skulle gøre i de slette.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) siger, at jeg ikke maa komme alene med Palliativer i Øjeblikket. Det ærede Medlem er paa det rene med, at vi i Øjeblikket ikke alene trænge til rene Palliativer, men maa tænke over, hvorledes i Fremtiden vore Finanser skulle ordnes. Naturligvis er jeg enig med det ærede Medlem deri, og jeg kan slaa dette sammen med nogle moralske Betragtninger, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) var inde paa, over, at jeg ikke letsindigt maa føre min Politik, men forstaa, at jeg har et Ansvar der ogsaa for Fremtiden. Det er jeg klar over. Jeg er klar over, at det er en Uriaspost, de politiske Forhold have stillet mig paa, at det er en byrdefuld og ansvarsfuld Post. Men hvis de Herrer ikke ønske, at Regeringen og Finansministeren skulle sidde paa denne Plads, er det den letteste Sag af Verden for dem at fjerne Ministeriet, og jeg kan ikke forstaa, at naar baade „de 27“ og de 22 og Høje se med saa megen Mistillid paa dette Ministerium, de saa ikke hurtigst muligt benytte deres Magt til at faa Ministeriet fjernet. Men naar de Herrer ikke ville det, ikke ønske det, ikke — jeg tør næsten ikke sige det — vove det, nødes vi til at blive siddende her, og de Herrer blive nødte til at finde sig deri.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sagde i sin anden Tale — hvad han ogsaa gjorde i sin første Tale —, at Forsvarslovene betød intet finansielt overfor den nuværende Situation, idet der i Virkeligheden var finansiell Dækning, for at sige det kort. Ja, det er, som man tager det. Det er ikke noget, som man, naar man ser paa den nuværende Stilling, i Virkeligheden kan sige med nogen som helst Ret. Hvad nu for det første den

Forøgelse i Indtægten angaar, vi faa gennem Indtægts- og Formueskatten, saa vil jeg sige, at om den nu virkelig slaar til til den ordinære Forøgelse af Udgifterne, er det meget vanskeligt i Øjeblikket at have nogen Mening om, uden at der i Forvejen er foretaget langt nøjere Undersøgelse, end der er, af, hvad Forsvarslovenes Gennemførelse ordinært vil komme til at koste. Den ærede Indenrigsminister nævnedes f. Eks., at Indkvarteringen vil blive dyrere end før, men det er ikke regnet med, og hvad det beløber sig til, ved jeg ikke, og jeg ved heller ikke, hvornaar Indenrigsministeren kan give nogen Oplysning derom. Men saadanne ordinære Udgifter skulle dog dækkes af de ordinære Indtægter. Det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) nævnedes Hospitalsforholdene i København, at der maatte indtræde Forandring her paa Grund af de mange flere Rekrutter, der blive indkaldte; det gør Hospitalsvæsenet dyrere, idet de nuværende Hospitaler ville vise sig utilstrækkelige, saa man følgende enten maa gaa til en Udvidelse af Garnisonshospitalet eller skaffe anden Hospitalsplads. Det er i Virkeligheden en ganske ordinær Udgift, der her kommer til. Hvem ved overhovedet i dette Øjeblik, hvad Forsvarslovene ordinært ville føre med sig? Jeg ser, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) nikker, og jeg ser deri en Bekræftelse fra dette sagkyndige Medlem paa, at man ikke i Øjeblikket ved Besked dermed. Det er ikke opgjort, og jeg har i det hele overfor Forsvarslovene faaet det Indtryk, at de bleve skabte under et Højtryk af politisk Nødvendigheds Pres og derfor ikke bleve overvejede i alle Enkeltheder, og at de slet ikke bleve prøvede paa den Maade, at man med nogen som helst Sikkerhed kan sige, hvad de i Virkeligheden ville koste eller ikke.

Men saa komme vi til det ekstraordinære, og der henviste det ærede Medlem fra Æbeltoft og andre til, at der vilde vi ogsaa nok faa Dækning for Udgifterne. Det er efter min Mening ganske løs Tale. For det sikre er, at vi i Løbet af ret faa Aar skulle udgive 30 Mill. Kr., som vi i Øjeblikket ikke have nogen Dækning for. Der er ingen Dækning i det Grundsalg, det ærede Medlem taler om, for vi kunne ikke sælge Grundene, det vide ærede Medlemmer godt, men Pengene skulle skaffes til Stede, og det var en mærkelig Tale af det ærede Medlem fra Æbeltoft, naar han sagde, at det kunde være ligegyldigt, om vi skulde